

כד

שמות ג' שמות

524 אונקלוס

וּשְׁמֹתָם עַל־בְּנֵיכֶם וְעַל־

בְּנֵיתֵיכֶם וּנְצַלְתֶּם אֶת־מִצְרָיִם:

ד א וַיֵּעַן מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר וַהֲנִן לֹא־

יֵאֱמִינוּ לִי וְלֹא יִשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי כִּי

יֹאמְרוּ לֹא־נִרְאָה אֵלֶיךָ יְהוָה:

ב וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה כְּתִיב מִזֶּה קִרֵּי מִה-

זֶה בְּיַדְךָ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה: ג וַיֹּאמֶר

בניכון ועל פנתיכון
 ותרוקנון ית מצרים:
 א ואתיב משה ואמר והא
 לא יתמנון לי ולא יקבלון
 מני ארי ימרון לא אתגלי
 לך יי: ב ואמר לה יי מה
 דין בידך ואמר חוטרוא:
 ג ואמר רמיהי לארעא

תולדות אהרן
 (א) והן לא יאמינו שבת צו,
 (ב) מזה בידך בבא בתרא קי,

בעל המורים
 ונצליתם. בנימצרא פמצולה
 שאין פה דגים: (ב) מזה
 בידך. קריעו מה זה וכתיב
 מזה — מ' זה שבידך, שארבעים סאה משקלו. דבר אחר: מ' שנה יהיו זה, פרוש, שנים־עשר
 שבתים בידך. אמר לו הקדוש־ברוך־הוא למשה: לא תזוח דעתך, אם אין אתה עושה שליחותי, המטה
 תזה עושה שליחותי:

רשי"י

ורמתי לארעא והנה לחניא וערק משה מן קדמוהי: ד ואמר יי למשה אושט ידך ואחור בזנבה ואושט ידה ואתקף בה והנה לחוטרא בירה: ה בריל דיהמנון ארי אגלי לך יי אלקא דאבתהון אלקה דאברהם אלקה דצחק ואלהה דיעקב: ו ואמר יי לה עוד אעל בען ידך בעטפך ואעל ידה בעטפה ואפקה והא ידה חורא

תולדות אהרן

(ו) ואמר ה' לו שבת צו. ויוציאה וחנה ידו מצרעת כשלו שם סנהדרין קי.

בעל הטורים

(ו) תבא. ג' במטורה: הקא, ואידך תבא את האנשים הפיתה: לך תבא העיר, גפי יהונתן. ביוסף כתיב "תבא את האנשים הפיתה", שעלידו פאו למצורם, ובמשה נאמר

השליכהו ארצה וישלכהו ארצה ויהי לנחש וינס משה מפניו: ויאמר יהוה אל משה שלח ידך ואחו בזנבו וישלח ידו ויחוק בו ויהי למטה בכפו: ה למען יאמינו כי נראה אליך יהוה אלהי אבתם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב: ויאמר יהוה לו עוד הבאנא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו ויוציאה והנה ידו מצרעת

"תבא ידך", שעלידו יצאו משם; "תבא העיר", כמו שעלידו יתקבצו ויבואו לעיר, שהיא ירושלים, כדכתיב "פעיר שחברה לה יחדו"; "בחיקך", ג' במטורה: תבא את, וחרתי גפי דוד ואתנה וגו' נשי אדניך בחיקך; ושכבה בחיקך. לומר, כמו שלקה משה בצרעת כף דוד לקה בצרעת, כמו שדרשו

רש"י

ללקות, שחשדת בכשרים. ופשוטו א כאלם שאומר לחצרו: מודה חתם שזו שלפניך חצן היא? חמר לו: הן, חמר לו: ברני עושה חתם עז: (ג) ויהי לנחש. כמו לו שספר לשון ברט על ישראל שחמרו: "לא יאמינו לי", וחסם למנוחו של נחש:

רש"י (ו) מצרעת פשגג. דרך לרעת

עיקר שפתי חכמים

א חלקה בחפשי גשפה, וכוזא דא לחרז: וכי לא ידע ספריו מקל, לבן פרש: קאלס וכו':

כו

שמות ד שמות

אונקלוס 526

כְּשִׁלְגוֹ: וַיֹּאמֶר הָשֵׁב יְהוָה אֶל-
 חִיקוֹךָ וַיֵּשֶׁב יְהוָה אֶל-חִיקוֹ וַיּוֹצֵאֵהָ
 מִחִיקוֹ וְהָיָה-שָׁבָה כַּבְּשָׂרוֹ:
 ה וְהָיָה אִם-לֹא יֵאֱמִינוּ לָךְ וְלֹא
 יִשְׁמְעוּ לְקֹל הָאֵת הָרֹאשׁוֹן
 וְהֵאֱמִינוּ לְקֹל הָאֵת הַאֲחֵרוֹן:
 ט וְהָיָה אִם-לֹא יֵאֱמִינוּ גַם לְשֵׁנֵי
 הָאֵתוֹת הָאֵלֶּה וְלֹא יִשְׁמְעוּן

כתלגא: ו ואמר אתיב ידך
 לעטפך ואתיב ידה לעטפה
 ואפקה מעטפה והא תבת
 הות כבשרה: ח ויהי אם
 לא יהמנון לך ולא יקבלון
 לקל אתא קדמאה ויהמנון
 לקל אתא בתראה: ט ויהי
 אם לא יהמנון אף לתרין
 אתיא האלן ולא יקבלון
 מןך ותסב ממנא דבנתרא
 ותשוד ליבשמתא ויהון מנא

בעל המורים
 רבותינו ז"ל, שנצטרע ששה
 חדשים: (ט) היבשמה. ב'
 במסורה, בפרשת בראשית:

לְקַלְךָ וּלְקַחַת מִמֵּי הַיָּאֵר וּשְׂפַכַת הַיִּבְשָׁה וְהָיוּ

דש"י

לקיח לזנה, "אם צדקת לזנה היא" (ויקרא יג, ה), אף צדוקת זה רמז לו שלשון כרע ספר, צחמרו: "לא יאמינו לי". לפיכך הלכסו צלרעת, כמו שלקחה מרים על לשון כרע: (ז) ויוצאה מחיקו והגה שבה וגו'. מפאן שמדה טובה ממכרת לזח ממדה פרענות, שכרי צראשונה, לא גחמר: "מחיקו": (ח) והאמינו לקל האת האחרון. משתחמר להם: צצילגם לקיחי על שפרתו

עליכם לשון כרע, יאמינו ב לך, שכבר למדו צדק, שחמרוגין לכרע להם לוקים צנגעים, פגון פרעה וחצומלך צצביל שרה: (ט) ולקחת ממימי היאר. רמז להם שצמפה ראשונה נפרע מחלכותם. (פרוש: כשכקדוש צרוף הוא נפרע מן האמות, נפרע מחלכותם תחלה, שכיו טוברים לגילום המחיה אותם, והפכם לדם.

עיקר שפתי חכמים

ב דאם לא גן מאי חולמיה באום הצמרון מבראשון. וזי סימח מאי חולמיה אות הדם יומר מבראשונות, יש לומר אות הדם הראש צפניכם על פן יאמינו יוסר. ולא לזה הצדקה שמשכה יראה צפניכם אותות בראשונים, דממה נפשך אם היה מגש על אשר חטא כרי קבל שגשו, ואם לא מחמת חטא למח ילטר חס:

כח

שמות ד שמות

אונקלוס 528

אֵלִים אֹו חֲרָשׁ אֹו פִּקְחָ אֹו עֹוֹר
 הָלֵא אֲנֹכִי יְהוָה: יב וְעַתָּה לָךְ
 וְאֲנֹכִי אֶתִּיהָ עִם־פִּיךָ וְהוֹרִיתִיךָ
 אֲשֶׁר תִּדְבַּר: יג וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנָי
 שְׁלַח־נָא בְיַד־תְּשֻׁלָּח: יד וַיִּתֵּר־
 אֶף יְהוָה בְּמִשָּׁה וַיֹּאמֶר הָלֵא
 אֶהְרֹן אֶחֱיֶיךָ הֲלוֹי יַדְעִתִּי בִּי־

שׁוּי אֶלְמָא אֹו חֲרָשָׁא אֹו
 פִּקְחָא אֹו עֹוִירָא הָלֵא אֲנָא
 יי: יב וְכַעֲזָן אֲזוּל וַיִּמְקְרוּ
 יְהֵא עִם פּוּמְקָ וְאֶלְפִנְךָ דִּי
 תְּמַלִּל: יג וַאֲמַר בְּכַעֲזוּ יי
 שְׁלַח בְּעִזָּן בְּיַד מִן דְּכִשְׁרָ
 דְּתִשְׁלַח (ג'א לְמִשְׁלַח):
 יד וַחֲתִיקָף רוּגְזָא דִּי בְּמִשָּׁה
 וַאֲמַר הָלֵא אֶהְרֹן אֶחֱוֹן
 לְוָאִי גְלִי קְדַמִּי אֲרִי מַלְלָא

תולדות אהרן
 (יד) ויתר אף זבחים קב. הלא
 אהרן אחיך הלוי שם,
 בעל הפורים

(יב) והוריתיה. מלשה מגין
 על ה' - לומר, "והוריתיה" על-פי מלשה חמשי תורה שאתן לך: (יד) ידבר הוא, וגם הגהה.
 ראשי-תבות שם של ד' אותיות. לומר לך, שמטר גם לאהרן השם וכל פגמיו: יצא. כי במסורה
 חסרים: יצא לקראתך; יצא המימה. לומר לך, "אמת דבר אלהים, שמים זה שמעתי" -
 כשהקדוש-ברוך-הוא אמר למשה "לך שב מצרים", נחלק הדבור לשנים ונשמע למשה "לך שב",
 ולאהרן "לך לקראת משה", ונצא מיד; ולכך הוא חסר, לומר שקבר יצא כשהלך משה. וכן "יצא
 המימה" חסר, שעשה עצמו אלוה ואמר שאינו צריך לנקביו, ומשפטים בבקור ויצא המימה לנקביו.
 וזהו שאמר לו, בכך יצא והגה הוא שם:

רש"י

וַיִּתֵּר־אֶף יְהוָה בְּמִשָּׁה וַיֹּאמֶר הָלֵא אֶהְרֹן אֶחֱוֹן לְוָאִי גְלִי קְדַמִּי אֲרִי מַלְלָא

שָׁמַעוּ ד' צְלוּתוֹ עֲלֵיךְ. וְלֹא־סִפְקִלְטוּרִין
 כְּהוֹרְגִים, מִי עֲשָׂאֵס טוֹרִים, שְׁלֵא
 רְחוּ בְּעֶרְחַת מִן כְּבִימָה וְנִמְלִטַת:
 וַיִּתֵּר־אֶף יְהוָה בְּמִשָּׁה וַיֹּאמֶר הָלֵא אֶהְרֹן אֶחֱוֹן לְוָאִי גְלִי קְדַמִּי אֲרִי מַלְלָא
 אֶהְרֹן אֶחֱוֹן לְוָאִי גְלִי קְדַמִּי אֲרִי מַלְלָא
 אֶהְרֹן אֶחֱוֹן לְוָאִי גְלִי קְדַמִּי אֲרִי מַלְלָא
 אֶהְרֹן אֶחֱוֹן לְוָאִי גְלִי קְדַמִּי אֲרִי מַלְלָא
 אֶהְרֹן אֶחֱוֹן לְוָאִי גְלִי קְדַמִּי אֲרִי מַלְלָא
 אֶהְרֹן אֶחֱוֹן לְוָאִי גְלִי קְדַמִּי אֲרִי מַלְלָא
 אֶהְרֹן אֶחֱוֹן לְוָאִי גְלִי קְדַמִּי אֲרִי מַלְלָא
 אֶהְרֹן אֶחֱוֹן לְוָאִי גְלִי קְדַמִּי אֲרִי מַלְלָא
 אֶהְרֹן אֶחֱוֹן לְוָאִי גְלִי קְדַמִּי אֲרִי מַלְלָא
 אֶהְרֹן אֶחֱוֹן לְוָאִי גְלִי קְדַמִּי אֲרִי מַלְלָא

עיקר שפתי חכמים

ד וקסב ר"ס, באם שפתי חכמים נשאלו למה לך לטעות משרתיו חקשים וסומים, ופתן.
 כשהגידו לו שגרת מן הבימה, חסר שנשאל למה לך לטעות משרתיו חקשים וסומים, ופתן.
 משרתיו חקשים וסומים, וקסב ר"ס, לא נחשפן שרטה לשלם עוד שנוחים ברצה
 ונחלם: ה גלוי זה קשה למה לא נכתב: צד חכמן. על זה שרש דגרי חסר, ולדבר חסר קשה כי

529 אונקלוס

שמות ד שמות

כט

דְּבַר יְדַבֵּר הוּא וְגַם הַנְּהִי-הוּא
 יֵצֵא לְקִרְאתְךָ וּרְאֵךָ וְשָׁמַח
 בְּלִבּוֹ: 1 וּדְבַרְתָּ אֵלָיו וְשָׁמַתָּ
 אֶת-הַדְּבָרִים בְּפִיו וְאַנְכִי אֵהִי
 עִם-פִּיךָ וְעִם-פִּיהוּ וְהוֹרִיתִי
 אֶתְכֶם אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן:
 2 וּדְבַר-הוּא לְךָ אֱלֹהִים וְהִיָּה
 הוּא יִהְיֶה-לְךָ לְפֶה וְאַתָּה
 תִּהְיֶה-לּוֹ לֵאלֹהִים: 3 וְאַתָּה-
 תַּעֲשֶׂה הַזֶּה תִּקַּח בְּיָדְךָ אֲשֶׁר
 תַּעֲשֶׂה-בּוֹ אֶת-הָאֵתוֹת: פ שִׁשִּׁי

למלל הוא ואף הא הוא
 נפק לקדמותך ויחזור
 ויחדי בלבה: טו ותמלל
 עמה ותשוי ית פתגמא
 בפומה ומימרי יהי עם
 פומך ועם פומה ואליך
 יחכון ית די תעבדון:
 טז וימלל הוא לך לעמא
 ויהי הוא יהי לך למתרגמן
 ואת תהי לה לרב: ח וית
 חטרא תדין תטב בידך
 ותעבד בה ית אתיא:

תולדות אהרן
 וראך ושמח שבת קלט.

בעל המורים

(טו) והוריתיו. ב' במסורה:
 הבא והוריתיו אתכם את אשר
 תעשוון, ואירך והוריתיו אתכם
 בדרך הטובה והישרה. מלמד
 שהקדוש-ברוך-הוא הורה להם
 הדרך, ולא טעו באותו הדרך:
 (ח) המפודה. ארבעה תגין על
 הה"א, (נוסח אחר: על

הש"ת), לומר שהוא צדיק תשיעי שהיה המטה בידו: אדם, חנוף, נתן, שם, אברהם, יצחק, יעקב,
 יוסף, משה: ואת המפודה. בגימטריא ספירינגון היה:

רש"י

<p>ומשם זכה חבלן לעדי ו החטן הנתון על הלבו: 1 ויחזור ויחדי בלבה: טו ותמלל עמה ותשוי ית פתגמא בפומה ומימרי יהי עם פומך ועם פומה ואליך יחכון ית די תעבדון: טז וימלל הוא לך לעמא ויהי הוא יהי לך למתרגמן ואת תהי לה לרב: ח וית חטרא תדין תטב בידך ותעבד בה ית אתיא:</p>	<p>הוא יצא לקראתך ויראך ושמח בלבבו: 1 ודברת אליו ושמחת את הדברים בפיו ואני אהיה עם פיך ועם פיהו והוריתי את אתכם את אשר תעשוון: 2 ודבר הוא לך אלהים והיה הוא יהיה לך לפה ואתה תהיה לו לאלהים: 3 ואתה תעשה זה תקח בידך אשר תעשה בו את האותות: פ שש</p>
---	---

עיקר שפתי חבמים

כיה מוליא דבר בט משיו: ו' לעדי' לשון קשוע: ז פכ ["לך"] צודאי לשון עסקילה במקומה, פי
 לא טף "אל הטס" זאם ופרט "לך" לשון חלוק:

7

שמות ד שמות

אונקלוס 530

יח וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיָּשָׁב אֶל־יִתְרוֹ
 חתנו וַיֹּאמֶר לוֹ אֵלֶיךָ נָא
 וְאֶשׁוּבָה אֶל־אֶחָיו אֲשֶׁר־
 בְּמִצְרַיִם וְאַרְאֶה הַעֲוֹנָה חַיִּים
 וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ לְמֹשֶׁה לָּךְ לְשָׁלוֹם:
 יט וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר
 לָךְ שָׁב מִצְרַיִם כִּי־מָתוּ כָּל־
 הָאֲנָשִׁים הַמְּבַקְשִׁים אֶת־
 נַפְשֶׁךָ: כ וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־אִשְׁתּוֹ
 וְאֶת־בָּנָיו וַיָּרְכָבֵם עַל־הַחֲמֹר

יח וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַתָּב לֹת
 יתר חמוהי וַאֲמַר לֵה אֵוִיל
 קַעַן וְאִיתוֹב לֹת אַחִי דִי
 בְּמִצְרַיִם וְאַחֲוִי הַעַד קַעַן
 קִמִּין וַאֲמַר יִתְרוֹ לְמֹשֶׁה
 אֵוִיל לְשָׁלוֹם: יט וַאֲמַר יי
 לְמֹשֶׁה בְּמִדְבַּר אֵוִיל תוֹב
 לְמִצְרַיִם אָרִי מִיתוֹ כֵּל
 גְּבֻרָא דִבְעוֹ לְמַקְטֵלָּךְ:
 כ וַדְּבַר מֹשֶׁה ית אַתְחָה
 וַיִּת כְּנוֹחִי וְאַרְכְּבוֹנוֹן עַל
 חֲמֹרָא וְתָב לְאַרְעָא

תולדות אהרן
 (יח) לך לשלום ברכות סד. מועד
 קטן כט., (יט) ויאמר ה' אל משה
 במדבר נדרים סד. כי מתו כל נדרים
 ז: סד: עבודה זרה ה., (כ) ויקח
 משה את פסחיו ג. מגילה ט.

בעל המורים
 (יח) אל יתר. ב' במסורה:
 אל יתר חתנו; אל יתר זקני
 הגולה. יתר זכה שישבו בניו
 בלשכת המזית עם הזקנים, שסנהדרין יצאו ממנו: (יט) שב. ב' חסרים: לך שב מצרים; שב שבע
 פעמים. ואיתא במדרש, ששבע פעמים הלך משה למצרים וחזר:

רשי

(יח) וַיָּשָׁב אֶל יִתְרוֹ חתנו. וְאֶשׁוּבָה אֶל־אֶחָיו אֲשֶׁר בְּמִצְרַיִם וְאַרְאֶה הַעֲוֹנָה חַיִּים וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ לְמֹשֶׁה לָּךְ לְשָׁלוֹם:
 יט וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר לָךְ שָׁב מִצְרַיִם כִּי־מָתוּ כָּל־הָאֲנָשִׁים הַמְּבַקְשִׁים אֶת־נַפְשֶׁךָ:
 כ וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־אִשְׁתּוֹ וְאֶת־בָּנָיו וַיָּרְכָבֵם עַל־הַחֲמֹר

עיקר שפתי חכמים

ו וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיָּשָׁב אֶל יִתְרוֹ חתנו. וְאֶשׁוּבָה אֶל־אֶחָיו אֲשֶׁר בְּמִצְרַיִם וְאַרְאֶה הַעֲוֹנָה חַיִּים וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ לְמֹשֶׁה לָּךְ לְשָׁלוֹם:
 יט וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר לָךְ שָׁב מִצְרַיִם כִּי־מָתוּ כָּל־הָאֲנָשִׁים הַמְּבַקְשִׁים אֶת־נַפְשֶׁךָ:
 כ וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־אִשְׁתּוֹ וְאֶת־בָּנָיו וַיָּרְכָבֵם עַל־הַחֲמֹר

87

שמות ד שמות

531 אונקלוס

וַיָּשָׁב אֶרְצָה מִצְרַיִם וַיִּקַּח
 מֹשֶׁה אֶת־מִטֵּה הָאֱלֹהִים בְּיָדוֹ׃
 כֹּא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
 בְּלִכְתּוֹךָ לָשׁוּב מִצְרַיִם רְאֵה
 כָּל־הַמִּפְתִּיחַ אֲשֶׁר־שַׁמְתִּי בְיַדְךָ
 וַעֲשִׂיתָם לִפְנֵי פְרַעֲה וְאֲנִי אֲחַזְקֶנּוּ
 אֶת־לְבָבוֹ וְלֹא יִשְׁלַח אֶת־הָעָם׃
 כֹּב וַאֲמַרְתָּ אֶל־פְּרַעֲה כֹה אָמַר
 יְהוָה בְּנֵי בְכוֹרֵי יִשְׂרָאֵל׃ כֹּב וַאֲמַר
 אֵלֶיךָ שְׁלַח אֶת־בְּנֵי וַיַּעֲבֹדְנִי וְהִתְמַאֵן לְשַׁלְּחוֹ הַנֶּחֱדָה

דמצרים ונסיב משה ית
 חוטרא דאתעבדו בה נסין
 מן קדם יי בידה:
 כא ואמר יי למשה
 במקרה למתיב למצרים
 חזי כל מופתיא די שותי
 בידך ותעבדוין קדם פרעה
 ואנא אתקיף ית לבה ולא
 ישלח ית עמא: כב ותימר
 לנת פרעה קדנן אמר יי
 ברי בוכרי ישראל:
 כג ואמרית לך שלח ית
 ברי ויפלת קדמי ואם
 סריב את לשלחותה קא

תולדות אהרן
 (כב) בני בכורי ישראל שבת לא.
 סנהדרין מג עבודה זרה ג.

יבוי ויבוי חלוקה פרטית וכו' וכו' וכו'
 א ויבוי חלוקה פרטית של חלוקה פרטית וכו'
 ב ויבוי חלוקה פרטית של חלוקה פרטית וכו'
 ג ויבוי חלוקה פרטית של חלוקה פרטית וכו'
 ד ויבוי חלוקה פרטית של חלוקה פרטית וכו'
 ה ויבוי חלוקה פרטית של חלוקה פרטית וכו'
 ו ויבוי חלוקה פרטית של חלוקה פרטית וכו'
 ז ויבוי חלוקה פרטית של חלוקה פרטית וכו'
 ח ויבוי חלוקה פרטית של חלוקה פרטית וכו'
 ט ויבוי חלוקה פרטית של חלוקה פרטית וכו'
 י ויבוי חלוקה פרטית של חלוקה פרטית וכו'

חמור" (חכ"כ ט, ט): וַיָּשָׁב אֶרְצָה
 מִצְרַיִם וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת מִטֵּה
 לֵוִי מִקְדָּשׁ וּמִלְחָה ט מִדְּקֻקַּיִם
 בְּמִקְרָא: (כב) וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֶל־מֹשֶׁה בְּלִכְתּוֹךָ לָשׁוּב מִצְרַיִם
 רְאֵה כָּל־הַמִּפְתִּיחַ אֲשֶׁר־שַׁמְתִּי בְיַדְךָ
 וַעֲשִׂיתָם לִפְנֵי פְרַעֲה וְאֲנִי אֲחַזְקֶנּוּ
 אֶת־לְבָבוֹ וְלֹא יִשְׁלַח אֶת־הָעָם׃
 כֹּב וַאֲמַרְתָּ אֶל־פְּרַעֲה כֹה אָמַר
 יְהוָה בְּנֵי בְכוֹרֵי יִשְׂרָאֵל׃ כֹּב וַאֲמַר
 אֵלֶיךָ שְׁלַח אֶת־בְּנֵי וַיַּעֲבֹדְנִי
 וְהִתְמַאֵן לְשַׁלְּחוֹ הַנֶּחֱדָה

עיקר שפתי חכמים
 ט דבא לקח את המטה במדן וכו' לו לכתב חלוקה:

לב

שמות ד שמות

אונקלוס 532

אֲנֹכִי הֲרַג אֶת־בְּנֵךְ בְּכַרְךָ;
 כִּד וַיְהִי בַדְרֹךְ בַּמָּלֹן וַיִּפְגְּשֵׁהוּ
 יְהוָה וַיִּבְקֶשׂ הַמִּיתוֹ: כה וַתִּקַּח
 צִפְרָה צֵר וַתְּכַרֵּת אֶת־עַרְלַת
 בְּנֵהּ וַתִּנְעַע לְרַגְלָיו וַתֹּאמֶר
 כִּי חֲתַן־דָּמִים אַתָּה לִּי:

אֲנֹכִי קָטַל יְת בְּרַךְ בּוֹכְרֶךְ:
 כִּד וַהֲוֵה בְּאַרְחָא בְּבֵית
 מִבְּתָא וַעֲרַע בַּה מְלֶאכָא
 דִּי וַיִּבְעָא לְמַקְטֵלָה:
 כה וַנִּסְבַּח צִפְרָה טַנְרָא
 וַיְגִירַת יְת עַרְלַת בְּרָהּ
 וַיְקַרִּיבַת לְקַדְמוֹהִי וַאֲמַרַת
 אֲרִי בְדָמָא דְמַהֲלֵמָא הָרִין
 אַתְיָהֵב חֲתָנָא לְנָא:

בעל הטורים

(כד) וַיִּפְגְּשֵׁהוּ בִי בַמִּסְוֵה:
 וַיִּפְגְּשֵׁהוּ ה' וַיִּבְקֶשׂ הַמִּיתוֹ;
 וַיִּפְגְּשֵׁהוּ בְּהַר הָאֱלֹהִים. לומר,
 בְּשַׁעַר שְׁנַתְרַשֵּׁל מִשָּׁה מִן
 הַמַּיִלָה בָּאוּ אָף וַחֲמָה לְבָלְעוּ.
 בְּהַר הָאֱלֹהִים, וּבְזִכְרוֹתָו נִצַּל:

תולדות אהרן

(כג) הנה אנכי סנהדרין מג, (כד) ויהי בדרך נדרים לב. ויפגשוהו ה' שם
 לא, (כה) ותקח צפורה שם לב. עברה זרה כז: כי חתן דמים נדרים שם,
 ולא היה יכול להם עד שבא אהרן וסיעו, שנאמר "ויפגשוהו
 ד"ש"י

וַחֲלִילָה, לֹא נִתְרַשֵּׁל, חָלַל חָמַר: חָמוּל
 וַחֲלַל לְדַרְךָ, סָפְנָה הִיא לְתַיִנוּק עַד
 שְׁלֶטָה יָמִים. חָמוּל וְחֶסֶד שְׁלֶטָה
 יָמִים, הַקְדוּשׁ צְרוּךְ הִיא לְוָי: "לֶךְ
 טוֹב מִלְרִים". וּמִפְנֵי מַה נִּעְנַשׁ ב
 מִיתָה, לְפִי שֶׁנִּחְטַסֵּק בַּמָּלֹן תְּחַלֵּה.
 וְכִי הַמִּלְאָךְ נִעְטָה בְּמִין נֶחֱשׁ
 וּבִלְעוּ מִרְאֵשׁוֹ וְשֵׁד יִרְבִּיו, וְחֹזֵר
 וּבִלְעוּ מִרַגְלָיו וְשֵׁד אֹתוֹ מְקוּם,
 הַבְּיָנָה לְפֹרֶה ל' שֶׁבְּצִבּוֹל הַמַּיִלָה
 הוּא: **וַיִּבְקֶשׂ הַמִּיתוֹ. [הַמִּלְאָךְ]**
 לְמַשָּׁה, לְפִי שֶׁלֹּא מִל אֶת חֲלִיעֵזֶר צְנוּ,
 וְעַל שֶׁנִּתְרַשֵּׁל נִעְנַשׁ עָנֶשׁ מִיתָה. תְּנִיחָה
 (נדרים לא ע"ג): חָמַר רַבִּי יוֹסִי: חָס

אֲנֹכִי הֲרַג וְגו'. הִיא מִכָּה חֲמוּרָה,
 וְכִי הַתְּרִכוֹ תְּחַלֵּה, מִפְּנֵי שֶׁהִיא
 קָשָׁה. וְזֶה הוּא שֶׁנֶּאֱמַר צְחִיב: "בֵּן
 חָל יִשְׁגִּיב צְכַחוּ" (אויב לו, כז),
 לְפִיכָךְ: "מִי כְמוֹהוּ מוֹרֶה". בְּשָׂר וְדָם
 הַמְצַקֵּשׁ לְהַנְקֵם מִחֲבָרוֹ מַעֲלִים אֶת
 דְּבָרָיו, שֶׁלֹּא יִבְקֶשׁ הַנֶּלֶה, חָצֵל
 הַקְדוּשׁ צְרוּךְ הִיא יִשְׁגִּיב צְכַחוּ וְחִין
 יִכַּלֵּת לְהַמְלִט מִיָּדוֹ, כִּי חָס צְשׁוּבוֹ
 חֲלִיו, לְפִיכָךְ הִיא מוֹרֶהוּ וּמִתְרַכֵּה צו
 לְטוֹב: **וַיִּבְקֶשׂ הַמִּיתוֹ. [הַמִּלְאָךְ]**
 לְמַשָּׁה, לְפִי שֶׁלֹּא מִל אֶת חֲלִיעֵזֶר צְנוּ,
 וְעַל שֶׁנִּתְרַשֵּׁל נִעְנַשׁ עָנֶשׁ מִיתָה. תְּנִיחָה
 (נדרים לא ע"ג): חָמַר רַבִּי יוֹסִי: חָס

עיקר שפתי חכמים

י מללא פגש למו פגש, על קרמך פרושו משה: ב דמלון קלן משה היה קרוב למזרים, ויבדך קלר
 לא יכיה ספנה ונק: ד על פן הבינה לפורה קטל המילה הוב. ומדקחיב: "חז חמרה", משמע
 ופד שקשו לא הבינה:

533 אונקלוס

שמות ד שמות

17

כו וַיִּרְף מִמֶּנּוּ אִזּוֹ אָמַרְהָ חֲתָן
 דְּמִים לְמוֹלֶת: פ כו וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֶל־אַהֲרֹן לֵךְ לְקַרְאֵת מֹשֶׁה
 הַמִּדְבָּרָה וַיֵּלֶךְ וַיִּפְגְּשׂוּהוּ בְּהַר
 הָאֱלֹהִים וַיִּשְׁקְלוּ: סח וַיִּגַּד מֹשֶׁה
 לְאַהֲרֹן אֵת כָּל־דְּבָרֵי יְהוָה
 אֲשֶׁר שָׁלְחוּ וְאֵת כָּל־הָאֲתוֹת
 אֲשֶׁר צִוְּהוּ: כט וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה
 וְאַהֲרֹן וַיֵּאסְפוּ אֶת־כָּל־זִקְנֵי
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: לו וַיְדַבֵּר אַהֲרֹן
 אֵת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־דִּבֶּר
 יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וַיַּעַשׂ הָאֲתוֹת
 לְעֵינֵי הָעָם: לא וַיֵּאמֶן הָעָם
 וַיִּשְׁמְעוּ בִּי־פֶקֶד יְהוָה אֶת־בְּנֵי

כו וְנָח מִנֶּה כִּכּוֹן אָמַרְהָ
 אֱלֹוִי דְמָא דְמַהֲלֵתָא חֲדִין
 אֲתַחֲבִיב חֲתָנָא קְטוֹל:
 כז וַאֲמַר יי לְאַהֲרֹן אֱוֹל
 לְקַדְמוֹת מֹשֶׁה לְמִדְבָּרָא
 וְאֱוֹל וְעַרְעָה בְּטוֹרָא
 דְאַתְגְּלִי עֲלוֹהֵי יִקְרָא וַיִּי
 וַיִּשְׁק לֵה: כח כח וְחַוֵּי מֹשֶׁה
 לְאַהֲרֹן ית כָּל פְּתַגְמֵיָא דִּי
 דִּי שְׁלַחַה וְיֵת כָּל אֲתִיָּא דִּי
 פְקֻדָּה: כט וְאֱוֹל מֹשֶׁה
 וְאַהֲרֹן וּכְנָשׁוּ ית כָּל סְבִי
 בְנֵי יִשְׂרָאֵל: ל וּמְלִיל אַהֲרֹן
 ית כָּל פְּתַגְמֵיָא דִּי מְלִיל יי
 עִם מֹשֶׁה וְעַבְד אֲתִיָּא לְעֵינֵי
 עַמָּא: לא וְחִימֵן עַמָּא
 וַיִּשְׁמְעוּ אַרְי דְכִיר יי ית בְּנֵי
 תּוֹלְדוֹת אַהֲרֹן
 (כו) וַיִּרְף מִמֶּנּוּ שֵׁם, (לא) וַיֵּאמֶן
 הָעָם שַׁבַּת צוּר,

בעל המורים
 (לא) וַיֵּאמֶן. בי במסורה:
 וַיֵּאמֶן הָעָם: וַיֵּאמֶן אֲכִישׁ
 בְּדוּד. שְׁנֵי פְרָנְסִים טוֹבִים
 עָמְדוּ לְיִשְׂרָאֵל, מֹשֶׁה וְדוּד.
 מֹשֶׁה אָמַר "מִחֲנֵי נָא מִסְפָּרָךְ",
 וְדוּד אָמַר "וְאֵלֶּה הַצֹּאֵן מַה עָשׂוּ,
 תְּהִי נָא יוֹד בִּי", שְׁנֵי פְרָנְסִים
 נֶאֱמָרִים הָיוּ וְלִכְךָ הָאֲמִינוּ בָהֶם:

רש"י

(כו) וַיִּרְף. כִּמְלֵךְ מִמֶּנּוּ: אִזּוֹ. עַל דְּצַר הַמוֹלֹת. טָם דְּצַר הוּא,
 הַצִּינָה ח טָעַל הַמִּילָה צָל לְכַרְגוֹ: וְהַלְמִ"ד מִשְׁמַטָּה בְּלִשׁוֹן עַל, קָמוּ:
 אָמַרְהָ חֲתָן דְּמִים לְמוֹלֶת. חֲתָנִי "וְאָמַר פִּרְטָה לְבִנֵי יִשְׂרָאֵל" (לִקְמוֹת ית,
 הִיב נִרְלָח עַל דְּצַר הַמִּילָה: לְמוֹלֶת. ט. וְאֱוֹקְלוֹס תַּרְגָּם: "דְּמִים", ו עַל

עיקר שפתי חכמים

ח כרס"ס היום בְּלִרְיָה טִיּוֹן, וְלַעֲמִיל תַּרְגָּם: מִדְּבַלַּע וְכִי הַצִּינָה, וְכֵן פִּרְטָה: עַן "וַיִּרְף" הַצִּינָה:
 וּלְפָרֹשׁ רִש"י "דְּמִים" לִשׁוֹן לְיִחִיָּה הוּא:

דל

שמות ד ה שמות

אונקלוס 534

יִשְׂרָאֵל וְכִי רָאָה אֶת-עַנְיִים וַיִּקְרֹוּ
וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ: שביעי ה א וְאַחַר בָּאוּ
מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֶל-פְּרֹעֶה
כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
שִׁלַּח אֶת-עַמִּי וַיִּחַנּוּ לִי
בַּמִּדְבָּר: ב וַיֹּאמֶר פְּרֹעֶה מִי
יְהוָה אֲשֶׁר אֲשַׁמְעֶ בְּקִלּוֹ לְשִׁלַּח
אֶת-יִשְׂרָאֵל לֹא יָדַעְתִּי אֶת-יְהוָה
וְגַם אֶת-יִשְׂרָאֵל לֹא אֲשַׁלַּח:
וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵי הָעִבְרִים נִקְרָא
עָלֵינוּ נִלְכָּה נָא דָרָךְ שְׁלִשֶׁת
יָמִים בַּמִּדְבָּר וְנִזְבַּחַה לַיהוָה
אֱלֹהֵינוּ פֶּן-יִפְגְּעוּנוּ בְּדַבָּר או

יִשְׂרָאֵל וְאָרִי גְלִי קְדַמוּהִי
יִת שְׁעִבּוּדָהוֹן וְכָרְעוּ
וְסִיִּדּוּ: א וּבְחַר בֶּן עֶלּוּ
מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַאֲמָרוּ לְפְרֹעֶה
כֹּה־אָמַר יְיָ אֱלֹהֵי
דִּישְׂרָאֵל שִׁלַּח עַמִּי
וַיִּחַנּוּ קְדָמִי בַּמִּדְבָּר:
ב וַאֲמַר פְּרֹעֶה שְׂמָא דִּי
לֹא אֲתַגְּלִי לִי דִּי אֲקַבֵּל
לְמַמְרָה לְשִׁלְתָּא יִת יִשְׂרָאֵל
לֹא אֲתַגְּלִי לִי שְׂמָא דִּי
וְאִף יִת יִשְׂרָאֵל לֹא אֲשַׁלַּח:
ג וַאֲמָרוּ אֱלֹהֵי דִיהוּדָאִי
אֲתַגְּלִי עֲלֵנָא נִלְכָּה
מִדְבָּרָה תִּלְתָּא יָמִין
בַּמִּדְבָּרָה וְנִזְבַּחַה קְדָם יְיָ
אֱלֹהֵנָא דְלִמָּא יַעֲרַעֲנָנָא
בְּמִוְתָּא או בְּקַטּוּלָּה:

תולדות אהרן
(א) ויחננו חניגה י: (ב) מי ה' אשר
אשמע בקלו חולק פס. ידים פד:
בעל המזרים
(ג) נקרה. בנימטריא שנה.
רמו לו. עשר מכוח יחיו בו
בשנה אחת:

רש"י

דס כמילכ: (א) וְאַחַר בָּאוּ מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן וְגו'. חָבַל הַזְּקֵנִים גִּשְׁמֵטוּ
לְקַמֵּן כו. ט - הַחֲזִירִים לְחֲחֹרִיקָם:
חֲחֹד חֲחֹד מִחֲסַר מִשָּׁה וְחֲבָרָה, עַד
(ג) פֶּן יִפְגְּעוּנוּ. פֶּן יִפְגְּעוּ הֵיוּ
לְרִיכִים לֹאֲמַר?! חֲלָה שְׁחִלְקוּ כְּבֹד
לְפִי שִׁירָאוּ לְלַכְתָּ. וְכִסְיֵי נִפְרַע לְהֵם:
לְפִי שִׁירָאוּ לְלַכְתָּ. וְכִסְיֵי נִפְרַע לְהֵם:
לְפִי שִׁירָאוּ לְלַכְתָּ. וְכִסְיֵי נִפְרַע לְהֵם:

עיקר שפתי חכמים

ט ברש"י ס הקשה, דכא כתיב: "וַיִּגַּשׁ מֹשֶׁה לְבָדוּ", וְאִם בֶּן חֲבָרָה וְנִזְבַּח וְחֲחִיבָא מִכּוּ מִטְּאוּ. יֵשׁ
לֹאֲמַר, הֲרֵי רִש"י פָּרַשׁ (לְקַמֵּן יט, כו): חֲחֹד מִחֲסַר מִשָּׁה לְפָנֵינוּ וְחֲבָרָה לְפָנֵינוּ, וְהַזְּקֵנִים הֵיוּ בְּחֹדֵי הַכֶּסֶם
וְלֹא הָיָה לְהֵם מִחֲסַה בְּפָנֵי עֲלָמִים, וְחָבַר מִפְּנֵי הַפְּרַעוּז:

פְּסוּקִים א' - ב'

Similarity	Suffix	Prefix	שָׁרֵשׁ \ מְקוֹר	Translation	Word
					וַיַּעַן
					וְהוֹ
					נְאֻמֵינוּ
					יִשְׁמְעוּ
					בְּקִלִּי
					נִרְאָה
					אֵלַיִךְ
					בְּגִדְךָ
					מִטָּה

1. What is מִטָּה worried about in א' פְּסוּק א' _____

2. Describe the conversation in ב' פְּסוּק ב'. _____

_____

רֵשׁ"י

1. Did ה' really not know what was in מִטָּה's hand?

2. Why are the words "מִה זֶה" ("What is this?") written as one word, "מִזֶּה"?

מִזֶּה בְּגִדְךָ: לָכֵן נִכְתָּב תִּיבְכָה חֲסֵת, לְדַרְשׁ, "מִזֶּה שֶׁצִּיָּדְךָ חָפֵס חֵיב לְלִקוֹת, שֶׁחֲשַׁדְּךָ

צָכְשֵׁרִים". וּפָשׁוּטוֹ, כְּאִדָּם שְׂאוּמֵר לַחֲצִירוֹ, "מוֹדֵה חֹתֵךְ שָׁזוֹ שְׁלֹפְנֵיךָ חָצֵן הִיא?" חָמֵר

לוֹ, "כֵּן." חָמֵר לוֹ, "כִּיִּנִי עוֹשֶׂה חֹתֵךְ עַן."

3. According to מִנְּה' telling מִנְּשָׁה by asking him, רַשִׁי"י's first explanation, what is

H (5) "בְּיָדֶיךָ?" _____

E _____

4. According to the simple meaning, why is מִנְּשָׁה asking מִנְּה' what is in his hand?

E _____

על מי / מה נאמר?

וַיַּעַן.....	יִשְׁמְעוּ.....	אֱלֹהֶיךָ.....
וַהֲוֵי.....	בְּקִלִּי.....	אֱלֹהֵי.....
יִאֲמִינֵנוּ.....	יֹאמְרוּ.....	בְּיָדֶיךָ.....
לִי.....	נִרְאָה.....	

מי אמר אל מי?

וְלֹא יִשְׁמְעוּ בְּקִלִּי.....	אֶל.....
לֹא נִרְאָה אֱלֹהֶיךָ ה'	אֶל.....
מִנְּה' בְּיָדֶיךָ.....	אֶל.....
מִנְּשָׁה.....	אֶל.....

Write the שרשים:

..... לאמרו	..... יאמינו	..... ויען
..... נראה	..... ישמעו	..... ויאמר

פסוק ג'

Similarity	Suffix	Prefix	שָׂרֵשׁ \ מְקוֹר	Translation	Word
					השליכהו
					ארצה
					ויהי
					לנחש
					וינס
					מפניו

1. What did מֹשֶׁה do to his stick? H (2) _____ E _____

2. Why was מֹשֶׁה scared, didn't he know ה' protects צְדִיקִים?

_____

רַש"י

Why did ה' choose a snake as a sign?

וַיְהִי לְנֹחַשׁ: רָמַז לוֹ שֶׁסִּפֵּר לְשׁוֹן כָּרַע עַל יִשְׂרָאֵל בְּחַמְרוֹ, "לֹא יֶאֱמִינוּ לִי" וְתַפֵּס חַמְנוּתוֹ

שֶׁל נֹחַשׁ.

3. Why did ה' choose a snake as a sign? H(5) _____

E _____

4. Which words of מֹשֶׁה's were לְשׁוֹן הָרַע? H (3) _____

E _____

5. Where, before this, did a snake use its mouth to be sly? _____

על מי / מה נאמר?

.....וַיֹּאמֶר	.....וַיִּשְׁלִיכֵהוּ	.....וַיִּנָּס
.....וַיִּשְׁלִיכֵהוּ	.....וַיְהִי	.....מִפְּנֵי

מי אמר אל מי?

.....הָשְׁלִיכֵהוּ אֶרְצָה	.....אֵל
----------------------------	----------

Write the שרשים:

.....וַיִּשְׁלִיכֵהוּ	.....וַיְהִי	.....וַיִּנָּס
-----------------------	--------------	----------------

פְּסוּקֵי ד' - ה'

Similarity	Suffix	Prefix	שָׁרֵשׁ \ מְקוֹר	Translation	Word
					שָׁלַח
					וְאַחֲזֵהוּ
					בְּזַנְבוֹ
					וַיִּשְׁלַח
					וַיַּחְזֹק
					לְמִטָּה
					בְּכַפּוֹ
					לְמַעַן
					וַאֲמִינוּ

1. What is מִשָּׁה doing in 'ד' פְּסוּקֵי ד' _____
2. How does this show מִשָּׁה's trust in 'ה' _____
3. What is 'ה' telling מִשָּׁה in 'ה' פְּסוּקֵי ד' _____
4. Why would the אִידוֹן believe this sign? _____

על מי / מה נאמר?

..... נִרְאָה	..... בּוֹ	..... דָּדֵי
..... אֶלֶיךָ	..... וַיְהִי	..... בְּזַנְבוֹ
..... אֲבֹתָם	..... בְּכַפּוֹ	..... וַיִּשְׁלַח
..... אֲבֹתָם	..... וַאֲמִינוּ	..... וַיַּחְזֹק

מי אמר אל מי?

שְׁלַח יָדָד וְאַחֲזוּ בְזַנְבוֹ	אֶל.....
כִּי נִרְאָה אֶלְיָד ה'	אֶל.....

Write the שרשים:

וַיֹּאמֶר.....	וַיִּחַזֶּק.....	וַיֵּאֱמִינּוּ.....
וַיִּשְׁלַח.....	וַיַּהֲרִי.....	וַיִּרְאֶה.....

פְּסוּקוֹ

Similarity	Suffix	Prefix	שָׁרֵשׁ \ מְקוֹר	Translation	Word
					הָבֵא
					בְּחִיקָד
					וַיּוֹצֵאָה
					כְּשֶׁלֶג

1. Describe what is happening in פְּסוּקוֹ. _____

רַש"י

1. What does snow have to do with צָרַעַת?
2. Why did ה' choose צָרַעַת as a sign?

מצרעת בשלג: דרך לרעת להיות לזנה, "אם צרעת לזנה היא" (ויקרא י"ג, ד).

הן צרות זה רמז לו שלשון הרע ספר, צחמרו, "לא יחמינו לי". לפיכך הלכהו צרעת,

כמו שלקחה מרים על לשון הרע.

2. What was bothering רש"י about the words "מצרעת בשלג"? _____

_____

3. How does רש"י explain the connection between snow and צרעת? H (4) _____

_____ E _____

4. Why did ה' choose צרעת as a sign? H (5) _____

E _____

5. Which words of משה's were לשון הרע? H (3) _____ E _____

6. Who else got צרעת as a result of speaking לשון הרע? _____

על מי / מה נאמר?

לן.....	נדן.....	ויוצאה.....
נדן.....	ויוצאה.....	

מי אמר אל מי?

הבא-נא ידך בחיקך	אל.....
------------------	---------

Write the שרשים:

הבא.....	ויבא.....	ויוצאה.....
----------	-----------	-------------

פסוק ז'

Similarity	Suffix	Prefix	שָׂרֵשׁ \ מְקוּר	Translation	Word
					הָשִׁב
					חִיקָךְ
					שָׁבָה
					כַּבְּשֵׁרוֹ

1. Describe what is happening in פסוק ז'. _____

רַש"י

Why does the תורה mention the word "מחיקו" this time?

ויוצאה מחיקו והנה שבה וגומר: מפאן שמדה טוזה ממקרת לזא ממדת פרענות,

שָׁרִי צָרָא שׁוֹנֶה לֹא נֹאמֵר, "מִחִיקוֹ".

2. What was bothering רש"י about the words "ויוצאה מחיקו"? _____

3. When exactly did the צרעת appear? disappear? _____

4. What do these words teach us? H (6) _____

E _____

5. Which word tells us the above? H (1) _____ E _____

6. What does this tell us about ה' _____

על מי / מה נאמר?

.....ויוצאה	.....חיקו	.....ויאמר
.....שבה	.....ויוצאה	.....נדף

מי אמר אל מי?

.....אל	השב נדף אל חיקך
---------	-----------------

Write the שרשים:

.....שבה	.....וישב	.....ויאמר
.....	.....ויוצאה	.....השב

פסוק ח'

Similarity	Suffix	Prefix	שָׂרָשׁ \ מְקוֹר	Translation	Word
					לְקַל
					הָאֵת
					הָרֵאשׁוֹן
					הָאַחֲרוֹן

1. Who is talking to whom in 'פסוק ח' _____
2. What is being said? _____

רש"י

Why should the אִידִן believe the second sign more than the first?

וְהֶאֱמִינוּ לְקַל הָאֵת הָאַחֲרוֹן: מִשְׁתַּחֲמַר לָהֶם, "צִשְׁצִילְכֶם לְקִיטִי עַל שְׁסִפְרִי עֲלֵיכֶם

לְשׁוֹן הָרֵעַ", יֶאֱמִינוּ לָהּ, שֶׁפָּצַר לְמַדוֹ צָבָד, שֶׁהִמְזַדְּוִגִין לְהָרַע לָהֶם לֹקִים צְנֻגָעִים, כְּגוֹן

פְּרַעַה וְחִצִּימָלָד צִשְׁצִיל שָׂרָה.

3. Why should the איד believe the second sign more than the first? H (8) _____

_____ E _____

4. Where, before this, was someone punished with צרעת as a result of wanting to

harm א איד? H (4) _____ E _____

5. How does knowing ה' punishes those who try to harm us make you feel? _____

_____

על מי / מה נאמר?

..... האת האחרון	..... ישמעו	..... האמינו
..... האת הראשון	.....	..... לך

Write the שרשים:

..... והאמינו	..... ישמעו	..... האמינו
---------------	-------------	--------------

פסוק ט'

Similarity	Suffix	Prefix	שָׁרֵשׁ \ מְקוּר	Translation	Word
					וְהָיָה
					הָאֱלֹהִים
					וְלִקְחֹתָ
					מִמַּיִמִּי
					הַיָּאֵר
					וְשִׁפְכָתָּ
					הַיַּבְשָׁה
					וְהָיוּ
					תִּקַּח
					בַּיַּבֶּשֶׁת

1. Who is talking to whom in 'פסוק ט' _____
2. What is being said? _____

רש"י

1. Why should the אִידֵן believe the third sign more than the second?
2. Why did ה' choose water turning to blood as a sign?

וְלִקְחֹתָ מִמַּיִמִּי הַיָּאֵר: רִמְזוּ לָהֶם שְׁצִמְפָּה רִאשׁוֹנָה גִּפְרֵעַ מֵאֱלֹהֵיהֶם. פְּרֹשׂ, פְּשָׁה־קְדוּשָׁה

צָרוּךְ כּוּחַ גִּפְרֵעַ מִן הָאֱמוּנָה, גִּפְרֵעַ מֵאֱלֹהוֹתָם תְּחַלֵּה, שֶׁכִּיו עוֹזְדִים לְגִילּוּם הַמַּחֲיָה

אִתָּם, וְהִפְכֵם לְדָם.

3. Why did 'ה' choose water turning to blood as a sign? H (6) _____

_____ E _____

3. Why should the אִידן believe the third sign more than the second? _____

_____

4. What message is 'ה' giving the אִידן with this sign? _____

5. Why did the מִצְרַיִם worship the Nile River? H (2) _____ E _____

_____

6. How would this concept apply today? _____

על מי / מה נאמר?

..... וְשִׁפְכֵת	..... לְקַלֵּף	..... אֲמִינוּ
..... תִּקַּח	..... וְלִקְחֵת	..... הָאֱתוֹת
..... וְהִיזְדָּם	..... הִזָּר	..... שְׂמֵעוֹן

Write the שרשים:

..... וְהִיוּ	..... וְלִקְחֵת	..... וְהִיָּה
..... תִּקַּח	..... וְשִׁפְכֵת	..... שְׂמֵעוֹן

פסוק י'

Similarity	Suffix	Prefix	שָׁרֵשׁ \ מְקוּר	Translation	Word
					בִּי
					דְּבָרִים
					אֲנֹכִי
					מִתְמוּל
					מִשְׁלֵשׁ
					מֵאֲזוּ
					דְּבָרָךְ
					עֲבַדְךָ
					כְּבֹד פֶּה
					וּכְבֹד לְשׁוֹן

1. Who is talking to whom in 'פסוק י' _____
2. What is being said? _____

רש"י

1. *What can we learn from the seemingly extra words, "... גם מִשְׁלֵשׁ...?"*
2. *Why was מֹשֶׁה so reluctant (unwilling) to accept 'ה's mission?*

גם מִתְמוּל וְגוֹמֵר: לְמַדְנוּ שֶׁכָּל שְׂצֵעָה יָמִים הָיָה הַקְדוֹשׁ צָרוּךְ הוּא מִפְתָּה אֶת מֹשֶׁה

צָסָקָה לִילָךְ צְשָׁלִיחוֹתָיו: "מִתְמוּל", "שְׁלֶשֶׁס", "מֵאֲז דְצָרָךְ" - הֵרִי שְׁלֶשֶׁה. וְשְׁלֶשֶׁה גַּמְיִן -

רְצוּיִים בֵּן, הֵרִי שְׁשֶׁה. וְהוּא הָיָה עוֹמֵד צִיּוֹם הַשְּׂצִיטִי כְּשֶׁחָמַר לוֹ זֹאת עוֹד, "שְׁלַח נָח

צִיד תְּשַׁלַּח", עַד שֶׁחָרָה צוֹ וְקָצַל עָלָיו. וְכָל זֶה, שְׁלַח הָיָה רוֹצֵה לְטוֹל גְּדֻלָּה עַל אֲחֵרֵן אַחִיו,

שֶׁהָיָה גְּדוֹל הַיָּמִנוּ וְנָצִיחַ הָיָה.

3. What was bothering רָשׁ"י about the words "גַּם מִתְמוּל"? _____

4. How many days did ה' spend trying to convince מֹשֶׁה to take the job? H (2) _____

_____ E _____

5. How does רָשׁ"י know this? Show how we see this from the words of the פְּסוּק.

_____

6. Why was מֹשֶׁה so reluctant (unwilling) to accept ה'’s mission? H (8) _____

_____ E _____

7. Why did מֹשֶׁה think that אַהֲרֹן was more suited for the job? H (5) _____

_____ E _____

על מי / מה נאמר?

אָנְכִי.....	דְּבָרָךְ.....	עֲבֹדָה.....
--------------	----------------	--------------

Write the שרשים:

.....ויאמר ..... וַיִּבְרָךְ.....

פְּסוּק י"א

Similarity	Suffix	Prefix	שָׂרֵשׁ \ מְקוֹר	Translation	Word
					מִי
					שָׁם
					פָּה
					יְשׁוּם
					אֵלֶם
					חֲרַשׁ
					פִּקְחַ
					עוֹר
					הֵלֵא

- Who is talking to whom in פְּסוּק י"א? _____
- What is being said? _____

רְט"י

Why does ה' mention all these details (מַשָּׂה was only complaining about his speech defect)?

מי שם פה וגומר: מי למדך לדבר כשהיית גדון לפני פרעה על המלרי.

או מי ישום אלים: מי עשה פרעה חלים, שלא נתחמץ צמנות הריגתך. ואת משרתיו

חרשים, שלא שמעו צללותו עליך. ולאספקלטורין בהורגים, מי עשהם עורים, שלא ראו

כשצרכת מן הבימה וגמלטה.

3. Why does 'ה mention so many details? _____

4. To what is 'ה referring with the words:

a. מי שם פה? H (9) _____

E _____

b. מי ישום אלים? H (8) _____

E _____

c. או חרש? H (7) _____

E _____

d. או עור? H (11) _____

E _____

e. או פקח? E _____

5. What בְּרָכוֹת has ה' given YOU (which you may sometimes not realize or take for granted)? _____

על מי / מה נאמר?

אֱלֹהֵי אֲנֹכִי.....

Write the שרשים:

וַיֹּאמֶר..... שָׁם..... יְשׁוּם.....

פְּסוּקִים י"ב - י"ג

Similarity	Suffix	Prefix	שָׁרֵשׁ \ מְקוֹר	Translation	Word
					פִּיקָה
					וְהוֹרִיתִיךָ
					תְּנַבֵּר
					בִּי
					תִּשְׁלַח

- Who is talking to whom in פְּסוּק י"ב? _____
- What is being said? _____
- Who is talking to whom in פְּסוּק י"ג? _____
- What is being said? _____

רש"י

To whom is מֹשֶׁה referring with the words "בְּיַד תִּשְׁלַח נָא בְּיַד תִּשְׁלַח"?

בְּיַד תִּשְׁלַח: צִיד מִי שְׁחָפָה רָגִיל לְשַׁלַּח וְהוּא חֶבְרוֹן. דָּצַר אַחֵר, צִיד אַחֵר שְׁתַּרְלָה לְשַׁלַּח,

שְׂאִין סוּפֵי לְבַכְּנִיסָם לְאַרְצָן וְלִהְיוֹת גּוֹאֲלִים לְעַתִּיד, יֵשׁ לָךְ שְׁלוּחִים בְּרִצְבָה.

5. What was bothering רש"י about the words "בְּיַד תִּשְׁלַח"? _____

6. To whom is מֹשֶׁה referring according to רש"י's first explanation? _____

7. Why is מֹשֶׁה suggesting him? H (3) _____ E _____

8. To whom is מֹשֶׁה referring according to רש"י's second explanation? _____

9. Why is מֹשֶׁה suggesting him? H (7) _____

E _____

על מי / מה נאמר?

לָךְ.....	פִּיד.....	תִּדְבֵר.....
וְאַנְכִי.....	וְהוֹרִיתִיךָ.....	וַיֹּאמֶר.....
אֶהְיֶה.....	וְהוֹרִיתִיךָ.....	בְּיַד תִּשְׁלַח.....

Write the שרשים:

לָךְ.....	תִּדְבֹר.....	שָׁלַח.....
אָהִיָּה.....	וַיֹּאמֶר.....	תִּשְׁלַח.....

פְּסוּק י"ד

Similarity	Suffix	Prefix	שָׁרֵשׁ \ מְקוֹר	Translation	Word
					וַיַּחַר אֵף
					הָלֹא
					יָדַעְתִּי
					לִקְרֹאתָךְ
					וְרָאָה
					וְשָׂמַח
					בְּלִבּוֹ

1. Who is talking to whom in פְּסוּק י"ד? _____
2. What is being said? _____
3. Describe 'ה' "feelings" in פְּסוּק י"ד. _____

רַט"י

Why is ה' telling מֹשֶׁה that אֶהְרֹן will be happy to see him?

וְרָאָה וְשָׂמַח בְּלִבּוֹ: לֹא כִשְׂחָתָהּ כְּצוּר, שִׂיבָהּ מִקְפִּיד עָלֶיךָ שְׂחָתָהּ עוֹלָה לְגִדְלוֹהָ, וּמִשָּׁם

זָכָה חֶהְרֵן לְעֵדֵי הַחֶשֶׁן הַנִּתּוּן עַל הַלֵּב.

4. What was bothering רַשִׁי about the words “וְרָאָה וְשָׂמַח בְּלִבּוֹ”? _____

5. What does רַשִׁי answer? H (9) _____

E _____

6. What does this tell us about אֶהְרֵן's character? _____

7. How was אֶהְרֵן rewarded for this? H (5) _____ E _____

על מי / מה נאמר?

..... לקראתיך	..... ידעתי	..... ויחר
..... וראָה	..... ידבר	..... ויאמר
..... בלבּוֹ	..... יצא	..... אחיך

Write the שרשים:

..... וראָה	..... ידבר	..... ידעתי
..... ושָׂמַח	..... יצא	..... ידבר

פסוקים ט"ו - י"ז

Similarity	Suffix	Prefix	שָׂרֵשׁ \ מְקוּר	Translation	Word
					וְדַבַּרְתָּ
					וְשִׁמַּתָּ
					הַדְּבָרִים
					בְּפִיו
					וְהוֹרִיתִי
					תַּעֲשׂוּן
					לְאֱלֹקִים
					תִּקַּח
					הָאֹתוֹת

1. Who is talking to whom in פסוקים ט"ו - י"ז? _____

2. What is being said in פסוק ט"ו?

_____

3. What is being said in פסוק ט"ז? _____

4. What is being said in פסוק י"ז? _____

Write the שרשים:

.....תְּהִיָּה	.....תַּעֲשׂוּן	.....וְדַבַּרְתָּ
.....תִּקַּח	.....וְדַבֵּר	.....וְשִׁמַּתָּ
.....תַּעֲשֶׂה	.....יְהִיָּה	.....אֶהְיֶה

על מי / מה נאמר?

.....הוא	.....אָהִיָּה	.....וְדַבַּרְתָּ
.....לָךְ	.....פִּידֶךָ	.....אֱלֹוֹ
.....הָעַם	.....פִּיהוּ	.....וְשַׁמְתָּ
.....בְּיַדְךָ	.....וְהוֹרִיתִי	.....הַדְּבָרִים
.....תַּעֲשֶׂה	.....אֶתְכֶם	.....בְּפִיו
.....בוֹ	.....תַּעֲשׂוּן	.....וְאָנֹכִי

פְּסוּק י"ח

Similarity	Suffix	Prefix	שָׂרַשׁ \ מְקוֹר	Translation	Word
					וַיָּשֶׁב
					חֲתָנּוּ
					אֶלְכָה
					וְאֲשׁוּבָה
					אֲחִי
					וְאָרְאָה
					הָעוֹנָדִים
					חַיִּים
					לְשָׁלוֹם

1. Where is מִתְּשֶׁה coming from? _____

2. Where is מֹשֶׁה returning to? _____

3. Where does מֹשֶׁה plan on going to? _____

רש"י

1. *Why is מֹשֶׁה telling יתרו about his plans?*

2. *Why is יתרו called "יתר" here?*

וַיָּשָׁב אֶל יִתְרוֹ חֹתְנוֹ: לְפָנַי רָשִׁית, שֶׁכֵּרִי נִשְׁבַּע לִּי שֶׁלֹּא יִזְוֶה מִמֶּנִּדִּין כִּי אִם בְּרָשִׁיתוֹ. וְשִׁבְעָה

שְׁמוֹת הָיוּ לוֹ: רְעוּיָל, יֵתָר, יִתְרוֹ, קִינִי, חוֹבָב, חֶזְרָה, פּוּטִיָּל.

4. *Why is מֹשֶׁה telling יתרו about his plans? H (11) _____*

_____ E _____

5. *Why did יתרו ask him to make such a promise? _____*

6. *How many names does יתרו have? H (1) _____ E _____*

על מי / מה נאמר?

.....אחי.....	.....לני.....	.....ויילך.....
.....ואראה.....	.....אלכה.....	.....וישב.....
.....העודם חיים.....	.....ואשובה.....	.....חתינו.....

מי אמר אל מי?

אָל.....	וְאַרְאֶה הָעוֹדֵם חַיִּים
אָל.....	לָךְ לְשָׁלוֹם

Write the שרשים:

וּיִלָּד.....	אֶלְכָה.....	חַיִּים.....
וַיָּשָׁב.....	וְאֶשׁוּבָה.....	לָךְ.....
וַיֹּאמֶר.....	וְאַרְאֶה.....	

פְּסוּק י"ט

Similarity	Suffix	Prefix	שָׂרֵשׁ \ מְקוֹר	Translation	Word
					שָׁב
					מָתוֹ
					הַמְּבַקְשִׁים
					נִפְשָׁד

1. Who is talking to whom in פְּסוּק י"ט? _____
2. What is being said? _____
3. Where is מֹשֶׁה now? _____
4. Why hasn't מֹשֶׁה gone back to מִצְרַיִם? _____

רש"י

Why does ה' tell מֹשֶׁה that דָּתָן וְאָבִירָם are dead, when we see them continuing to make trouble later?

כִּי מָתוּ כָּל הָאֲנָשִׁים: מִי כִסָּ? דָּתָן וְאָבִירָם. חַיִּים הָיוּ, אֲלֹלָה שִׁירְדוּ מִנְכַסֵּיהֶם, וְהָעֲנִי

חָשׁוּב כַּמֵּת.

5. What was bothering רש"י about the words "כִּי מָתוּ כָּל הָאֲנָשִׁים"? _____
6. What does רש"י answer? H (3) _____ E _____
7. Where, before this, did we see an example of חָשׁוּב כַּמֵּת? _____

על מי / מה נאמר?

.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....

Write the שרשים:

.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....

פסוק כ'

Similarity	Suffix	Prefix	שָׁרֵשׁ \ מְקוֹר	Translation	Word
					אֲשֶׁתּוֹ
					וַיִּרְכַּבֵם
					הַחֲמֹר

1. Describe what is happening in פסוק כ' in _____.

רָשָׁי

Why does the פסוק say, "הַחֲמֹר" - "the donkey"; which donkey is it talking about?

עַל הַחֲמֹר: חֲמֹר הַמִּיחָד, הוּא הַחֲמֹר שֶׁחָצַב אֶחָדָם לַעֲקֹדַת יִלְחָק, וְהוּא שֶׁעָתִיד מְלֹךְ

הַמְשִׁיחַ לְהַגְלוֹת עָלָיו, שֶׁנֶּאֱמַר, "עָנִי וְרוּכַב עַל חֲמֹר".

2. What was bothering רָשָׁי about the words "עַל הַחֲמֹר"? _____

3. What was this donkey famous for? H (6) _____

_____ E _____

4. What else will this donkey do in the future? H (6) _____

_____ E _____

5. How old is the donkey at the time of this פְּסוּק? _____
6. How old is the donkey now? _____

רַשִׁי

Why is the פְּסוּק written out of order? (Obviously, מֹשֶׁה must have taken his staff before he left for מִצְרַיִם; why is it mentioned afterwards?)

וַיֵּשֶׁב אֶרְצָה מִצְרַיִם וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת מַטְּהוֹ: אֵינֶן מְקַדְּמִים וּמְאַחֲרִים מְדַקְדָּקִים צְמַקְרָא.

7. What was bothering רַשִׁי about the words “וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת מַטְּהוֹ”?
_____
8. What does רַשִׁי answer? H (5) _____ E _____
9. Give another example illustrating this rule. _____

על מי / מה נאמר?

וַיִּקַּח	בְּנֵי	וַיִּקַּח
וַיִּקַּח	וַיִּרְכַּב	וַיִּקַּח
בְּיָדוֹ	וַיִּרְכַּב	אֶשְׁתּוֹ
וַיֵּשֶׁב	וַיִּקַּח	אֶשְׁתּוֹ

Write the שרשים:

ויקח..... וירכבם..... וישב.....

פסוקים כ"א - כ"ב

Similarity	Suffix	Prefix	שָׁרֵשׁ \ מְקוֹר	Translation	Word
					בְּלִקְתָּהּ
					לְשׁוֹב
					הַמּוֹפְתִים
					שְׁמֵתִי
					אֲחִזֶּק
					לְבוֹ
					בְּכָרִי

- Who is talking to whom in כ"ב - כ"א? _____
- What is being said in כ"א כ"א? _____
- What is being said in כ"ב כ"ב? _____
- How do you think מֹשֶׁה feels in כ"א כ"א? Explain your answer. _____

_____

רַשִׁ"י

Why does ה' call the *His* אֵידן "בְּכוֹר"? *His* אֵידן

בְּנֵי בְכוֹרִי: לְשׁוֹן גְּדֻלָּה, כְּמוֹ, "אֲחָף אֲנִי בְכוֹר אֶתְנִיחוּ". זֶהוּ פְּשׁוּטוֹ. וּמִדְרָשׁוֹ, כָּאֵן חֲתָם

הַקְדוֹשׁ צָרוּךְ הוּא עַל מְכִירַת הַבְּכוֹרָה שֶׁלֶקַח יַעֲקֹב מֵעֶשָׂו.

5. What was bothering רַשִׁ"י about the words "בְּנֵי בְכוֹרִי"? _____

6. According to רַשִׁ"י's simple explanation, does ה' mean "firstborn" literally? What does it mean? H (2) _____ E _____

7. According to רַשִׁ"י's explanation from the מִדְרָשׁ, does ה' mean "firstborn" literally? What does it mean? H (11) _____

E _____

8. Why would ה' want to tell פְּרַעֲהַ that the אֵידן are His בְּכוֹר? _____

על מי / מה נאמר?

..... יְשַׁלַּח	..... וְעֲשִׂיתֶם	..... בְּלִכְתּוֹךְ
..... הָעַם	..... אֲחִיזֶק	..... שְׁמֵתִי
..... וְאִמְרָתְךָ	..... לְבוֹ	..... בְּיַדְךָ

Write the שרשים:

.....אָחִיזֵק	.....רָאָה	.....וַיֹּאמֶר
.....יִשְׁלַח	.....שָׁמַתִּי	.....בְּלִכְתּוֹדֵךְ
.....וַאֲמַרְתָּ	.....וַעֲשִׂיתֶם	.....לְשׁוֹב

פְּסוּק כ"ג

Similarity	Suffix	Prefix	שָׂרֵשׁ \ מְקוֹר	Translation	Word
					וַאֲמַר
					וַיַּעֲבֹדֵנִי
					וַתָּמְאוּ
					לְשַׁלְּחוֹ
					הָרֶג
					בְּכַרְדֵּךְ

1. Who is talking to whom in פְּסוּק כ"ג? _____
2. What is being said? _____
3. Where is מֹשֶׁה now? _____
4. Why does ה' warn people about what He will do to them? _____
_____

על מי / מה נאמר?

.....לְשַׁלְּחוּ	.....וַיַּעֲבֹדֵנִי	.....וְאָמַר
.....אֲנֹכִי	.....וַיַּעֲבֹדֵנִי	.....אֱלֹהֶיךָ
.....בְּנֶךְ	.....וַתִּמְאַן	.....בְּנִי

Write the שרשים:

.....לְשַׁלְּחוּ	.....וַיַּעֲבֹדֵנִי	.....וְאָמַר
.....תִּרְגַּ	.....וַתִּמְאַן	.....שַׁלַּח

פְּסוּק כ"ד

Similarity	Suffix	Prefix	שָׂרֵשׁ \ מְקוֹר	Translation	Word
					בְּדָרְךָ
					בְּמִלּוֹן
					וַיִּפְגְּשֵׁהוּ
					וַיִּבְקֶשׁ
					הַמִּיתוֹ

1. Describe what is happening in פְּסוּק כ"ד. _____

2. Where is מֹשֶׁה now? _____

רַשִׁ"י

Whom did the מַלְאָךְ want to kill, and why?

וַיִּבְקֶשׁ הַמַּיִתּוֹ: הַמַּלְאָךְ לְמֹשֶׁה, לְפִי שֶׁלֹּא מָלַח אֶת אֲחֵימֶזְרַח בְּנוֹ, וְעַל שֶׁנִּתְרַשַׁל נְעֻמָּן עֹנֵשׁ

מִיָּתָה. תַּגִּיחַ אָמַר רַבִּי יוֹסֵי: חָס וְחֲלִילָה, לֹא נִתְרַשַׁל, אֲלֹא אָמַר: אָמוּל וְאַלֹא לְדַרְךְ,

סַבָּנָה הִיא לְתִינוּק עַד שְׁלֹשָׁה יָמִים. אָמוּל וְאַשְׁכָּה שְׁלֹשָׁה יָמִים, הַקְדוּשׁ צָרוּךְ הוּא לְוָנִי:

"לֵךְ שׁוּב מֵאֲרָיִם". וּמִפְּנֵי מַה נְעֻמָּן מִיָּתָה, לְפִי שֶׁנִּתְעַסַּק בְּמַלְאוֹן תְּחִלָּה. וְהִיא הַמַּלְאָךְ

נִעְשָׂה כְּמִין נָחֵשׁ וְצוֹלְעוֹ מֵרֹאשׁוֹ וְעַד יָרְכָיו, וְחֹזֵר וְצוֹלְעוֹ מֵרַגְלָיו וְעַד אֹתוֹ מִקּוֹם,

הַצִּינָה לְפֹרָה שֶׁצִּשְׁצִיל הַמַּיִלָה הוּא.

3. What was bothering רַשִׁ"י about the words "וַיִּבְקֶשׁ הַמַּיִתּוֹ"? _____

4. What does רַשִׁ"י answer? H (9) _____

E _____

5. Explain מֹשֶׁה's dilemma. H (20) _____

_____ E _____

6. Why was מִשֶׁה being punished? H (4) _____

E _____

7. What should מִשֶׁה have done? _____

8. What form did the מַלְאָךְ take? H (2) _____ E _____

9. How did צְפוּרָה realize that מִשֶׁה was about to be killed because of the בְּרִית?

H (10) _____

E _____

על מי / מה נאמר?

..... וַיִּפְגְּשֵׁהוּ. .... וַיִּפְגְּשֵׁהוּ ..... וַיִּבְקֶשׁ

Write the שרשים:

..... וַיִּפְגְּשֵׁהוּ. .... וַיִּבְקֶשׁ ..... הַמִּיתוֹ

פְּסוּקִים כ"ה - כ"ו

Similarity	Suffix	Prefix	שָׂרֵשׁ \ מְקוּר	Translation	Word
					צַר
					וּתְקַרַת
					עָרְלַת
					בְּנָה

Similarity	Suffix	Prefix	שָׁרֵשׁ \ מְקוּר	Translation	Word
					וַתִּגַּע
					חֲתָן-דָּמִים
					וַיִּרֶף
					מִמֶּנּוּ
					אָז
					לְמוֹלֶת

1. What did מֹשֶׁה do to save צִפּוֹרָה? _____

2. What happened after she did this? _____

על מי / מה נאמר?

וַתִּקַּח.....	בָּנָה.....	וַיִּרֶף.....
וַתִּקַּח.....	לְרִגְלָיו.....	מִמֶּנּוּ.....
וַתִּכְרֹת.....	אֶתָּה.....	אָמְרָה.....
וַתִּכְרֹת.....	לִי.....	

Write the שרשים:

וַתִּקַּח.....	וַתִּכְרֹת.....	אָמְרָה.....
----------------	-----------------	--------------

פסוקים כ"ז - ל"א

Similarity	Suffix	Prefix	שָׁרַשׁ \ מְקוֹר	Translation	Word
					לְקִרְאָת
					וַיִּפְגְּשֵׁהוּ
					וַיִּשָּׂק
					הָאֵתָנֹת
					צָוָהוּ
					וַיֵּאֲסֹפוּ
					וַיֵּאֲמֹן
					פָּקַד
					עָנִים
					וַיִּקְדֹּי
					וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ

- Who is talking to whom in כ"ז? _____
- What is being said in כ"ז? _____
- What happens in כ"ז? _____
- Who is talking to whom in כ"ח? _____
- What happens in כ"ח? _____
- What happens in כ"ט? _____
- Who is talking to whom in ל'? _____
- What happens in ל'? _____

9. What happens in ל"א פסוק? _____

על מי / מה נאמר?

..... וַיִּלֶךְ	..... שְׁלַחוּ	..... וַיֵּאמְרוּ
..... וַיִּפְגְּשׁוּהוּ	..... צִוְהוּ	..... פָּקַד
..... וַיִּפְגְּשׁוּהוּ	..... צִוְהוּ	..... רָאָה
..... וַיִּשָּׂק	..... וַיֵּאסְפוּ	..... עֲנִיִּים
..... שְׁלַחוּ	..... וַיַּעַשׂ	..... וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ

Write the שרשים:

..... וַיֵּאמְרוּ	..... וַיִּגַּד	..... דִּבֶּר
..... לָךְ	..... שְׁלַחוּ	..... וַיַּעַשׂ
..... וַיִּלֶךְ	..... צִוְהוּ	..... וַיֵּאמְרוּ
..... וַיִּפְגְּשׁוּהוּ	..... וַיֵּאסְפוּ	..... וַיִּשְׁמְעוּ
..... וַיִּשָּׂק	..... וַיִּדְבֵּר	..... פָּקַד

חזרה על פרק ד'

Overview

(א) מֹשֶׁה answers ה', saying the _____ won't believe him or listen to his _____; they will claim that _____ hasn't appeared to him. (ב) ה' asks _____ what is in his _____; מֹשֶׁה answers, " a _____". (ג) ה' tells מֹשֶׁה to throw it on the _____. מֹשֶׁה does so and it turns into a _____. מֹשֶׁה _____ from it. (ד) ה' tells _____ to stretch his _____ and grab its _____. מֹשֶׁה does so and it turns into a _____ in his _____. (ה) This is so that the _____ will _____ that ה', the G-d of their _____ appeared to מֹשֶׁה. (ו) ה' tells מֹשֶׁה to put his _____ into his _____. מֹשֶׁה does so, and when he takes it _____, his _____ is struck with _____, the colour of _____. (ז) ה' tells מֹשֶׁה to put his _____ back into his _____. מֹשֶׁה does so, and his _____ returns to normal. (ח) ה' tells מֹשֶׁה that if the _____ won't _____ him nor _____ to the message of the first _____, they will _____ the message of the _____ sign. (ט) And if they won't _____ both of these _____ nor _____ to his _____, he should take _____ from the _____, pour it on the dry _____, and it will turn to _____ when it touches the dry _____. (י) מֹשֶׁה tells ה' that he doesn't _____ well; nor did he _____, the day _____, nor the day ה' first _____ to him. (יא) ה' tells מֹשֶׁה that He is the one who enables people to _____ or not, to _____, see or be _____. (יב) ה' continues by telling מֹשֶׁה to go to _____, He will be with his _____ and _____ him what to say. (יג) מֹשֶׁה begs ה' to send the _____ with the one whom He will _____. (יד) ה' gets _____ with מֹשֶׁה and tells him that his brother, _____ the _____ is capable of _____; he is coming _____ מֹשֶׁה happily. (טו) ה' continues by telling מֹשֶׁה to _____ to _____,

and tell him what to say. ה' will be with their _____ and will show them what to _____ . (טז) אהרן will _____ to the _____. _____ will be the _____ and מֹשֶׁה will be his _____. (יז) מֹשֶׁה should take the _____ in his hand to use for the _____. (יח) מֹשֶׁה returns to his _____ - _____ - _____, _____, and asks for _____ to return to his _____ in _____ and see if they are still _____. יתרו tells him, "_____". (יט) In _____ ה' tells מֹשֶׁה to return to _____ because all the people who wanted to _____ him are _____. (כ) מֹשֶׁה takes his _____ and _____, puts them on the _____ and returns to _____. He takes the _____ of _____ with him. (כא) ה' tells מֹשֶׁה that when he returns to _____, he should show _____ all the _____. ה' will harden _____'s heart and he will not release the _____. (כב) מֹשֶׁה should tell _____ that _____ says the _____ are His _____, (כג) and that _____ should _____ the _____. If he _____, ה' will _____ ה'פֶּרַע's _____. (כד) On the way, at the _____, a _____ meets _____ and tries to _____ him. (כה) _____ takes a _____, gives her son a _____, throws the _____ at _____'s feet and exclaims that her _____ almost killed her _____. (כו) The _____ lets go of _____ and צִפְרָה exclaims that her _____ almost died because of (not doing) the _____. (כז) ה' tells _____ to go _____ מֹשֶׁה in the _____. אהרן meets _____ by _____ and _____ him. (כח) מֹשֶׁה tells _____ about ה' and the _____. (כט) מֹשֶׁה and _____ gather all the _____. (ל) _____ tells them all the _____ that ה' had told _____. מֹשֶׁה shows the _____ the _____. (לא) The _____ believe. They hear that ה' _____ them and has seen their _____. They _____ and bow down.

על מי / מה נאמר?

..... וַיַּעַן (א)	..... וְהוֹרִיתִיךָ (יב)	..... בְּנִי (כג)
..... וְהוֹ (א)	..... וְהוֹרִיתִיךָ (יב)	..... לְשִׁלְחוֹ (כג)
..... לִי (א)	..... בְּיַד תִּשְׁלַךְ (יג)	..... בְּנֶךְ (כג)
..... שְׁמָעוּ (א)	..... הוּא (יד)	..... וַיִּבְקֶשׁ (כד)
..... לֵאמֹרוּ (א)	..... וְרָאָךְ (יד)	..... הַמִּיתוּ (כד)
..... רָאָה (א)	..... בְּלִבּוֹ (יד)	..... וַתִּגַּע (כה)
..... אֵלֶיךָ (א)	..... וְדַבַּרְתָּ (טו)	..... לְרַגְלָיו (כה)
..... אֵלָיו (ב)	..... אֵלָיו (טו)	..... אֶתְהָ (כה)
..... וַיִּשְׁלַכְהוּ (ג)	..... פִּידָ (טו)	..... לִי (כה)
..... וַיִּשְׁלַכְהוּ (ג)	..... פִּיהוּ (טו)	..... וַיִּרְף (כו)
..... וַיְהִי (ג)	..... לָךְ (טז)	..... מִפְּנֵי (כו)
..... מִפְּנֵי (ג)	..... לוֹ (טז)	..... אֶמְרָה (כו)
..... וַיַּחֲזֹק בּוֹ (ד)	..... בּוֹ (יז)	..... וַיִּפְגְּשֵׁהוּ (כז)
..... וַיַּחֲזֹק בּוֹ (ד)	..... לוֹ (יח)	..... וַיִּפְגְּשֵׁהוּ (כז)
..... וַיְהִי (ד)	..... הַעוֹדִים (יח)	..... וַיִּשְׁק (כז)
..... וַאֲמִינוּ (ה)	..... הָאֲנָשִׁים (יט)	..... לוֹ (כז)
..... וַיּוֹצֵאָהּ (ו)	..... וַיִּרְכַּבֶּם (כ)	..... שִׁלְחוֹ (כח)
..... וַיּוֹצֵאָהּ (ו)	..... וַיִּרְכַּבֶּם (כ)	..... צָוָהּ (כח)
..... שָׁבָה (ז)	..... וַעֲשִׂיתֶם (כא)	..... וַיֵּאֱסֹפוּ (כט)
..... שְׁמָעוּ (ח)	..... וַעֲשִׂיתֶם (כא)	..... וַיַּעַשׂ (כט)
..... וְהָיוּ (ט)	..... אַחֲזִיק (כא)	..... וַיִּשְׁמָעוּ (לא)
..... עֲבַדְךָ (י)	..... לִבּוֹ (כא)	..... רָאָה (לא)
..... עֲבַדְךָ (י)	..... הָעַם (כא)	..... עֲנִים (לא)

Match the translation to the word.

1. punishment	ויען (א) _____
2. punishment, misfortune	יַאֲמִינוּ (א) _____
3. so that	נִכְתָּב (ב) _____
4. usually	וַיִּנָּס (ג) _____
5. is written	רָמַז (ג) _____
6. permission	לְמַעַן (ה) _____
7. he hinted	לְפִיכָךְ (ה) _____
8. a seeing person	מִכְּאֵן (ז) _____
9. and he answered	פָּרַעַנּוֹת (ז) _____
10. concerned	שָׁכַחַר (ח) _____
11. for example	כְּגוֹן (ח) _____
12. in the hotel	חֶרֶשׁ (יא) _____
13. from here	פִּקַּח (יא) _____
14. a blind person	עוֹר (יא) _____
15. danger	רָגִיל (יג) _____
16. they will believe	שְׁלוּחִים (יג) _____
17. first	סְבוּר (יד) _____
18. think	מִקְפִּיד (יד) _____
19. the wonders	רְשׁוֹת (יח) _____
20. therefore	הַמִּפְתִּים (כא) _____
21. a deaf person	בְּמִלּוֹן (כד) _____
22. we learned in a בְּרִייתָא	עֲנֵשׁ (כד) _____
23. and he fled	תִּנְנֵא (כד) _____
24. messengers	סְכָנָה (כד) _____
25. because already	תַּחֲלִלָּה (כד) _____

מי אמר אל מי?

.....אָל.....	1. וְלֹא יִשְׁמְעוּ בְקוֹלִי (א)
.....אָל.....	2. לֹא נִרְאָה אֶלְיָךְ ה' (א)
.....אָל.....	3. מִזֶּה בְיָדְךָ (ב)
.....אָל.....	4. מִטָּה (ב)
.....אָל.....	5. הַשְּׁלִיכְהוּ אֶרְצָה (ג)
.....אָל.....	6. שְׁלַח יָדְךָ (ד)
.....אָל.....	7. לְמַעַן יֶאֱמִינּוּ (ה)
.....אָל.....	8. הֲשִׁב יָדְךָ אֶל חִיקְךָ (ו)
.....אָל.....	9. וְהֶאֱמִינּוּ לְקֹל הָאֵת הָאֲחֵרוֹן (ח)
.....אָל.....	10. וְשִׁפְכֶתָּ הַיַּבְנֶשֶׁה (ט)
.....אָל.....	11. וַיִּכְבַּד לְשׁוֹן אֲנֹכִי (י)
.....אָל.....	12. מִי שָׁם פֹּה לְאָדָם (יא)
.....אָל.....	13. וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תִּדְבֹר (יב)
.....אָל.....	14. שְׁלַח נָא בְיָד תִּשְׁלַח (יג)
.....אָל.....	15. כִּי דַבֵּר יְדַבֵּר הוּא (יד)
.....אָל.....	16. הוּא יִהְיֶה לָּךְ לְפָה (טו)
.....אָל.....	17. וְאַרְאֶה הָעוֹדֵם חַיִּים (יז)
.....אָל.....	18. לָךְ לְשָׁלוֹם (יח)
.....אָל.....	19. וְלֹא יִשְׁלַח אֶת הָעָם (כא)
.....אָל.....	20. בְּנֵי בְכָרֵי יִשְׂרָאֵל (כב)
.....אָל.....	21. אֲנֹכִי הֲרֹג אֶת בְּנֶךָ בְּכַרְךָ (כג)
.....אָל.....	22. כִּי חֲתַן דָּמִים אֲתֶה לִי (כה)
.....אָל.....	23. לָךְ לְקִרְאֹת מִשָּׁה (כז)

Write the לשון הפסוק for each phrase.

1. they will believe the latter sign

---

2. I am heavy of tongue

---

3. he will be your spokesman

---

4. throw it on the ground

---

5. and he wanted to kill him

---

6. go in peace

---

7. and the nation believed

---

8. they won't believe me

---

9. and they bent and bowed down

---

10. I am not a man of words

---

11. and I will harden his heart

---

12. take this stick in your hand

---

13. what is this in your hand?

---

14. I will see if they are still alive

---

15. I will teach you what to say

---

16. I will kill your firstborn son

---

17. and it became a stick in his hand

---

18. and you will be his master

---

19. and he let go of him

---

20. ה' did not appear to you

---

21. בני"י remembered ה'

---

22. and he won't send the people

---

23. he will rejoice in his heart

---

24. also from yesterday

---

25. and you will pour it on the dry land

Wordfind שרשים

פ	ס	י	ש	ר	ק	ה	ו	כ	ל	ר	כ	ב	פ	ס	ג	ש	ד	ט	ה
ל	ת	ך	ה	ו	ח	א	מ	ן	א	ט	ף	ח	פ	ש	ב	ס	ז	מ	י
צ	נ	ע	ר	י	ס	ח	ל	ט	ג	ל	ז	ב	ס	ו	י	ה	כ	פ	ה
ץ	ה	ג	ד	ט	פ	י	ג	ץ	ת	ק	ל	א	פ	ב	ז	ב	ס	ב	ב
ב	מ	ז	נ	צ	ך	ע	ר	ל	ג	ח	ת	צ	ח	ס	ט	א	ר	א	ק
ג	ק	ע	ל	ע	ש	ה	מ	ש	ך	ו	כ	י	ת	ץ	פ	ק	ט	ע	ז
ז	ס	ד	א	ח	מ	ת	ץ	ט	מ	ע	ג	ד	נ	ו	ס	ש	ף	א	ר
ר	א	י	ק	י	ח	ע	ג	ת	ח	ע	ן	א	ד	ש	מ	נ	ר	ע	ט
ק	ש	מ	ס	ה	ר	ו	ע	ת	ל	ף	י	נ	ה	ס	מ	צ	ב	ר	ק
ז	א	ל	פ	ן	מ	ס	ש	ו	י	כ	ג	ה	ד	ר	ו	ת	ד	צ	פ
ח	ז	ס	ח	ש	ת	מ	ץ	מ	פ	א	ט	ל	ר	ק	א	י	ע	נ	ב
ב	נ	ע	ה	ר	ב	ק	ש	א	ט	ק	מ	ך	י	פ	ס	ה	ז	ש	מ

.....	.....	.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....	.....	.....

Examples	Translation	שרש
	love	.1 אהב
	eat	.2 אכל
3	believe	.3 אמן
6	say	.4 אמר
1	gather	.5 אסף
	come	.6 בוא
	choose	.7 בחר
	trust	.8 בטח
	cry	.9 בכה
	build	.10 בנה
2	ask / want	.11 בקש
	bless	.12 ברך
	redeem	.13 גאל
	grow	.14 גדל
	to live	.15 גור
11	speak	.16 דבר
2	bring	.17 הבא
1	tell	.18 הגד
6	be	.19 היה
	hit	.20 הכה
4	go / walk	.21 הלך
	save	.22 הצל

1	kill	.23 הרג
	sacrifice	.24 זבח
	merit	.25 זכה
	remember	.26 זכר
	plant / seed	.27 זרע
2	strengthen	.28 חזק
	sin	.29 חטא
1	live	.30 חיה
	encamp	.31 חנה
	think	.32 חשב
1	know	.33 ידע
	able	.34 יכל
	give birth	.35 ילד
	add / continue	.36 יסף
2	go out	.37 יצא
	fear (afraid)	.38 ירא
	go down	.39 ירד
	inherit	.40 ירש
	sit / live	.41 ישב
	save	.42 ישע
2	honour / heavy	.43 כבד
	write	.44 כתב
	stay overnight / complain	.45 לון

	fight	.46 לחם
	learn	.47 למד
4	take	.48 לקח
	hurry / quickly	.49 מהר
2	die	.50 מות
	sell	.51 מכר
	fill	.52 מלא
	reign	.53 מלך
	find	.54 מצא
	anoint	.55 משח
	approach	.56 נגש
	lead	.57 נהג
1	flee (run away)	.58 נוס
	travel	.59 נסע
	fall	.60 נפל
	lift / carry	.61 נשא
	give	.62 נתן
	close	.63 סגר
	tell / count	.64 ספר
2	serve / work	.65 עבד
	pass	.66 עבר
	leave(abandon)	.67 עזב
	go up	.68 עלה

	stand	.69 עמד
1	answer	.70 ענה
4	do / make	.71 עשה
1	count / remember	.72 פקד
	open	.73 פתח
1	command	.74 צוה
	cry out	.75 צעק
	bury	.76 קבר
	sanctify (make holy)	.77 קדש
	get up (arise)	.78 קום
	buy / acquire	.79 קנה
	call / read	.80 קרא
	come near	.81 קרב
5	see / appear	.82 ראה
	increase	.83 רבה
	chase	.84 רדף
	run	.85 רוץ
	wash	.86 רחץ
1	ride	.87 רכב
	graze / shepherd	.88 רעה
	ask	.89 שאל
	break	.90 שבר
6	return	.91 שוב